

Resolució 358/2021, de 23 d'abril

Número d'expedient de la Reclamació: 220/2021

Administració reclamada: Ajuntament de Vila-seca

Informació reclamada: Aportacions fetes per la indústria química a l'Ajuntament.

Sentit de la resolució: Estimació parcial

Resum: Si bé a la majoria de conceptes sol·licitats no concorren límits legals que puguin justificar la denegació de la informació sol·licitada, no és aquest el cas dels impostos i dels altres ingressos tributaris, que resulten afectats per les previsions de l'article 95.1 de la Llei General Tributària (LGT), segons el qual "les dades, els informes o antecedents obtinguts per l'Administració tributària en el compliment de les seves funcions tenen caràcter reservat i només poden ser utilitzats per a l'efectiva aplicació dels tributs o recursos la gestió dels quals tingui encomanada i per a la imposició de les sancions que siguin procedents, sense que puguin ser ceditos o comunicats a tercers". Aquest precepte, que és assumit per l'article 21 LTAIPBG com a límit al dret d'accés a la informació pública, per la remissió feta pel seu apartat 2 als altres límits establerts per llei, impedeix divulgar informació sobre els impostos pagats per cada obligat tributari. Això no treu, tanmateix, que sigui procedent donar accés a aquesta informació de forma anonimitzada, tal com preveu l'article 25 LTAIPBG, és a dir, indicant els impostos aportats a l'Ajuntament per cada indústria química del municipi, però substituint el nom per un codi anònim.

Paraules clau: Ajuntament. Periodistes. Reclamació contra silenci. Manca de col·laboració de l'Administració. Dades fiscals. Trasllat a terceres persones afectades. Retroacció del procediment.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 9 de març de 2021 entra a la GAIP la Reclamació 220/2021, presentada per un periodista contra l'Ajuntament de Vila-seca, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 19 de gener de 2021 la persona reclamant presenta la següent sol·licitud a l'Ajuntament de Vila-seca: "Aportacions fetes per la indústria química (i empreses auxiliars d'aquestes) a l'Ajuntament de Vilaseca al municipi des de l'any 1975 i fins a l'actualitat. Això inclou: Patrocini de festes majors, aportacions per a la millora d'equipaments municipals, donacions econòmiques de qualsevol mena i per a qualsevol finalitat (clubs esportius, entitats culturals, etc.), construcció d'equipaments o contractació d'obra o serveis de qualsevol àmbit. Aportacions per a qualsevol

esdeveniment en els anys indicats. Aportació en forma de publicitat d'aquestes empreses en actes o iniciatives del consistori o qualsevol de les seves empreses municipals, patronats o fundacions si n'hi ha. Ingressos que obté l'Ajuntament mitjançant impostos d'aquestes empreses en el període indicat. Demano que la informació aparegui per anys, concepte i empresa que va fer el pagament, donació, aportació, subvenció, etc.”.

3. La Reclamació presentada el 9 de març de 2021 indica que l'Ajuntament no ha contestat la sol·licitud.
4. L'11 de març de 2021 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Vila-seca i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació. No consta que l'Ajuntament hagi atès aquest requeriment.
5. El 16 de març de 2021 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que “Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixen les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com “el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei”. Per la seva banda, l'apartat *b* del mateix precepte defineix la informació

pública com “la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, “Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que “El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: “2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Manca de col·laboració de l'Administració

L'antecedent 4 posa de manifest que l'Ajuntament no aporta a aquest procediment la documentació que li ha estat sol·licitada per la GAIP, d'acord amb el previst per l'article 33.4 RGAIP (“La Comissió comunica la reclamació a l'òrgan o entitat que va dictar la resolució impugnada i li sol·licita una còpia completa i ordenada de l'expedient, un informe sobre la reclamació i tota la informació o els antecedents que puguin ésser rellevants per a la resolució del procediment de reclamació. La documentació, l'informe i la resta d'informació sol·licitada s'han de trametre a la Comissió en un

termini màxim de quinze dies”). Si bé aquest fet ha de ser qualificat com una manca de col·laboració de l'Ajuntament amb l'efectivitat dels procediments previstos legalment per a la garantia del dret d'accés a la informació pública, no pot impedir la resolució de la Reclamació, especialment si hom té en compte que l'article 33.7 RGAIP preveu expressament que “la manca de tramesa de la informació o la no emissió dels informes sol·licitats per la Comissió no impedeix que aquesta continuï la tramitació”.

3. Sobre el dret d'accés a la informació sol·licitada

La informació sol·licitada indicada a l'antecedent 2 és relativa a aportacions econòmiques per qualsevol concepte fetes a l'Ajuntament de Vila-seca per la indústria química. Es tracta sens dubte d'informació pública, perquè els ingressos econòmics obtinguts per una Administració pública (sigui l'Ajuntament o qualsevol de les entitats o empreses del seu sector públic, si s'escau), per qualsevol concepte, han de constar en la seva comptabilitat i altra documentació econòmica. En conseqüència, i en aplicació dels articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona té dret a accedir-hi, llevat que concorrin límits legals que puguin determinar-ne la denegació.

La sol·licitud demana les aportacions fetes a l'Ajuntament i al seu sector públic per diversos conceptes: patrocinis de festes majors, aportacions per a la millora d'equipaments municipals, donacions econòmiques de qualsevol mena i per a qualsevol finalitat (clubs esportius, entitats culturals, etc.), construcció d'equipaments o contractació d'obra o serveis de qualsevol àmbit, aportacions per a qualsevol esdeveniment, aportació en forma de publicitat i impostos. Tot des de l'any 1975 fins a l'actualitat.

Si bé a la majoria de conceptes sol·licitats no concorren límits legals que puguin justificar la denegació de la informació sol·licitada, no és aquest el cas dels impostos i dels altres ingressos tributaris, que resulten afectats per les previsions de l'article 95.1 de la Llei General Tributària (LGT), segons el qual “les dades, els informes o antecedents obtinguts per l'Administració tributària en el compliment de les seves funcions tenen caràcter reservat i només poden ser utilitzats per a l'efectiva aplicació dels tributs o recursos la gestió dels quals tingui encomanada i per a la imposició de les sancions que siguin procedents, sense que puguin ser cedits o comunicats a tercers”. Aquest precepte, que és assumit per l'article 21 LTAIPBG com a límit al dret d'accés a la informació pública, per la remissió feta pel seu apartat 2 als altres límits establerts per llei, impedeix divulgar informació sobre els impostos pagats per cada obligat tributari. Això no treu, tanmateix, que sigui procedent donar accés a aquesta informació de forma anonimitzada, tal com preveu l'article 25 LTAIPBG, és a dir, indicant els impostos aportats a l'Ajuntament per cada indústria química del municipi, però substituint el nom per un codi anònim.

Per una altra banda, el límit indicat al paràgraf anterior afecta només els ingressos fiscals, de manera que la resta d'aportacions sol·licitades no són afectades per cap límit legal, motiu pel qual la persona reclamant té dret a accedir-hi sense restriccions. Això no treu, tanmateix, la necessitat de consultar prèviament les empreses químiques afectades, tal com preveu l'article 31 LTAIPBG. Tot i que les empreses afectades no tenen capacitat d'impedir l'accés a la informació que les concerneix, les seves eventuals al·legacions hauran de ser valorades prèviament a la resolució sobre l'accés sol·licitat i podrien comportar mesures limitatives per a la divulgació de la informació corresponent, si acrediten que amb ella se'ls causaria un perjudici singular que no ha pogut ser tingut en compte amb caràcter general. Qui millor pot dur a terme aquesta consulta és l'Ajuntament de Vila-seca, motiu pel qual és procedent retrotreure el procediment i instar-lo a què apliqui allò previst per l'article 31 LTAIPBG i tot seguit resolgui en conseqüència sobre l'accés sol·licitat. Naturalment, les actuacions que faci l'Ajuntament en compliment d'aquesta Resolució poden ser impugnades a la GAIP.

4. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 23 d'abril de 2021, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 220/2021 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació indicada a l'antecedent 2, sense perjudici de la limitació i del que resulti del trasllat de la sol·licitud a les indústries afectades previstes als apartats 2 i 4.
2. Denegar l'accés a la identitat de les indústries que abonen les aportacions fiscals, que hauran de ser identificades amb un codi que garanteixi l'anonimat de l'empresa.
3. Requerir a l'Ajuntament de Vila-seca facilitar a la persona reclamant la informació indicada als apartats 1 i 2 (aportacions fiscals anonimitzades) dins del termini de 15 dies.
4. En relació amb la resta de pretensions indicades a l'apartat 1 (aportacions de naturalesa no fiscal), retrotreure el procediment a la recepció de la sol·licitud per l'Ajuntament de Vila-seca, tot requerint-lo perquè en el termini de 15 dies la traslladi a les indústries químiques afectades, en aplicació de l'article 31 LTAIPBG, i tot seguit resolgui en conseqüència, d'acord amb les consideracions del fonament jurídic 3.
5. Requerir a l'Ajuntament de Vila-seca a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
6. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.

7. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 220/2021 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreci la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.